

Apró közlemények. — Kleine Mitteilungen.

Pinus Cembra.

A czirbolyafenyűnek a Béla-i mészhavasokban való elterjedését illetőleg (*M. B. L. XI. 1912: 40—48*), pótlólag meg kell még jegyezni, hogy az a Tokarnya-csoportban is előfordul; ugyanis a GALOVIR VRCH sziklatornyai 1120 m. t. sz. f. m.-ban láttam egynehány példányt (1913 VII. 15). Substr.: Nummulit-conglomeratum.

Mivel B. KOTULA is felemlíti ezt a termőhelyet (Distrib. plant. Kraków 1889—1890: 416), adatát megerősítem. KOTULA ugyanishelytelenül a GALOVIR VRCH-et «Goły Vrch» alatt említi; a GALOVIR VRCH és GOLY VRCH egyáltalán *nem identikus*, miként ő írja (l. c. 481).

Blechnum Spicant With.

B. KOTULA¹ és E. SAGORSKI & G. SCHNEIDER² adatai szerint ez a páfrány a Központi Kárpátokban csakis a Lengyel-Tátrán fordul elő s pedig következő helyeken:

1. Kuznice felett a Boczań-on (KOTULA, R. FRITZE u. DR. H. ILSE³). 2. Wołoszyn és 3. Scienki (KOTULA), 4. a Kondratowa völgy alsó részében (SAGORSKI).

Bezüglich der Verbreitung der Arve in den Bélaer Kalkalpen der Hohen-Tatra (cf. *M. B. L. XI. 1912: 40—48*) muss ich noch nachträglich bemerken, dass dieselbe auch in der Tokarnya-Gruppe vorkommt; nämlich auf den Felsentürmen des GALOVIR VRCH in einer Höhe von 1120 M. ü. d. M., wo ich am 15. Juli 1913 einige wenige Exemplare beobachtete. Substrat: Nummulit-Conglomerat.

Da schon B. KOTULA diesen Standort erwähnt (cf. Distrib. plant. Kraków. 1889—1890: 416) kann ich ihn hiermit bestätigen. KOTULA führt den GALOVIR VRCH irrtümlich unter dem Namen «Goły Vrch» an; GALOVIR VRCH *ist kein Syn.* dieses Berges wie er (s. 481) meint. Györfly

Nach den Angaben B. KOTULA's,¹ und E. SAGORSKI's & G. SCHNEIDER's² wächst dieser Farn in den Centralkarpathen nur in der Tatry Polskie und zwar an folgenden Stellen:

1. oberhalb Kuznice auf dem «Boczań» (KOTULA, R. FRITZE u. DR. H. ILSE)³, 2. Wołoszyn und 3. Scienki (KOTULA), 4. im unteren Kondratowatal (SAGORSKI).

¹ Rozmieszczenie Roslin Naczyniowych w Tatrach. Kraków, 1889—1890: 470.

² Flora der Centralkarpaten Leipzig, 1891: 583.

³ Karpaten-Reise — Z. B. G. XX. 1870: 482., 16. S. d. Abdr.

KOTULA e páfrányuak a Köz-ponti Kárpátokban való ritkaságát hangsúlyozza.

Ötödik termőhelyül megemlíthetem a következőt:

DOLINA GORYCZKOWA, a «Myslenickie Turnie» alatt, lucfenyőerdőben a patak partján, nem messze a «Goryczkowai barlang»-tól, 1260 m., ahol 1913 VIII. 29-én meddő levekben gyűjtöttem.

Példányokat küldöttem a következő gyűjteményeknek:

DR. DEGEN ÁRPÁD (Budapest), MAGYAR NEMZETI MUZEUM — Ungar. National-Museum (Budapest), MUZEUM TATRZANSKIE (Zakopane).

Győrffy

Gentiana carpaticola Borb. flore albo.

A Magas-Tátrában a KOPAHÁGÓ-tól a GREINER-re vivő ösvény mellett, a TÖRICHTER GERN alatt, 17—1800 m. t. sz. f. m.-ban, amint évek óta (1909 VIII. 10) figyelem, e növényt kiterjedt nagy területen szinte kizárólag csak *fehérszirmú* példányokat lehet találni. Ez idén a Lengyel-Tátrában is megfigyeltem egy hasonló helyet, t. i. a Kondratowa Dolina-ban a Giewont-csoportban a WROTKA (1 : 75.000-es Spezialkarte-n: «Suchy Wierch») sziklafala alatt, c. 1800 m. t. sz. f. m., nagy területen csak *fehérszirmú* példányok voltak találhatók (1913. VIII. 29.), majd arrább egyszerre jelentek meg a normalis lilaszínűek.

B. KOTULA betont die Rarität dieses Farnes in den Central-Karpathen (l. c.).

Einen fünften Standort kann ich noch beifügen, an welchem ich diesen Farn in unfruchtbaren Blättern sammelte, u. zw. in der

DOLINA GORYCZKOWA, unter den «Myslenickie Turnie» im Fichtenwald am Ufer des Baches nicht weit von «Grotta w Goryczkowej», 1260 M. ü. d. M. 29. VIII. 1913. Substr.: Terrassen-Diluvium.

Exemplare sandte ich an folgende Herbarien:

In der Hohen-Tátra, u. zwar an dem zwischen dem KOPAPASS und dem TÖRICHTER GERN zum GREINER führenden Touristenweg, 17—1800 M. ü. d. M., beobachte ich seit Jahren (10. VIII. 1909), dass diese Pflanze in Menge auf einem ausgedehnten grossen Platze nur *weissblühend* vorkommt. In diesem Sommer habe ich eine ähnliche Stelle in der Tatry Polskie gefunden: nämlich in der Kondratowa Dolina in der Giewont-Gruppe unter den mächtigen Felsenwänden der WROTKA (auf der Spezialkarte 1 : 75.000: «Suchy Wierch») in einer Höhe von c. 1800 M., wo auf einer grossen Fläche nur *weissblütige* Exemplare vorkommen (29. VIII. 1913). Etwas weiter entfernt erscheinen dann auf einmal die normalen, lilablütigen Exemplare. Győrffy

A *Salvia pinnata* L. újabb európai termőhelyei.

Ueber neuere europäische Standorte der *Salvia pinnata* L.

A kisázsiai *Salvia pinnatát* L. európai területen legelőször AZNAVOUR GEORGES Vt. fedezte fel, még pedig San Stefano vidékén Konstantinápoly közelében¹. Ez idén a bolgár hadjárat alkalmával két bolgár katona, a ki URUMOFF IVAN K. tanár megbízásából növényeket is gyűjtött, két sokkal nyugatabbra fekvő termőhelyét fedezte fel e növénynek, még pedig Dermenköj és Bulair vidékén legdélibb Thráziában, illetőleg a Dardanella-szoros kijáratánál.

Die kleinasiatische *Salvia pinnata* L. wurde auf europäischem Boden zuerst von G. Vt. AZNAVOUR (bei San Stefano nächst Constantinopel) entdeckt. Während des bulgarischen Feldzuges ist diese Pflanze heuer an zwei viel weiter westlichen gelegenen Standorten, nämlich bei Dermenköj und Bulair in südlichsten Thracien resp. am Ausgange der Dardanellenstrasse, von bulgarischen Soldaten, die im Auftrage Professors I. K. URUMOFF botanisierten, entdeckt worden.

Degen

A *Fritillaria Meleagris* L. Zalavármegyében. ÉDER GÉZA máv. fogalmazó úr, akinek e növény vasmegyei előfordulására vonatkozó adatot köszönöm (MBL. 1908, 289), 1910. év tavaszán nagy mennyiségű élő és virágzó Fritilláriával lepott meg s közölte velem, hogy a küldött anyag a zalavármegyei *Rédics* község határából való, ahol a bébicvirág egy nedves réten tavasszal ezerszámra nyílik. Közölte továbbá, hogy a Fritilláriát ugyanilyen seregesen *Zalaegerszeg* mellett is megfigyelte. Harmadik termőhelye a megyében a saját megfigyelésem szerint *Baksa*, ahol e növényt a 90-es évek végén a Czup-patak bozótos partján és egy ritkás erdőben, melyet ez a patak szel keresztül, természetben találtam. E három termőhely mintegy láncszemet alkot a vasmegyei termőhely és a baranyamegyeiek között, az előfordulás seregesége pedig valószínűvé teszi, hogy Zalavármegye eléggé még ki nem kutatott flórájában, főleg a Dráva mentén a Fritilláriának még több termőhelye is lehet.

Fritillaria Meleagris L. im Komitate Zala. Die Schachblume kommt im genannten Komitate an den im ung. Texte *cursiv* hervorgehobenen drei Standorten stellenweise massenhaft vor. Durch dieses Vorkommen wird der bisher isolierte Standort im Komitate Vas (MBL., 1908, 289) mit den schon länger bekannten Standorten im Komitate Baranya verbunden.

Gáyer.

A *Sisymbrium officinale* (L.) var. *leiocarpum* DC. elterjedése. Ezt a kopasztermű s egyéb részeiben is zöl-

Über die Verbreitung von *Sisymbrium officinale* (L.) var. *leiocarpum* DC. Die kahlfürchtige und auch im übrigen

¹ L. (vgl.) Bulletin de la soc. bot. de France, XLIV. 1897 : 173.

debb eltérést Magyarország területéről először BORBÁS közölte (Kolozsvár), utána én közöltem Rohoncra, de Vasvármegye területén azóta másutt is megtaláltam: Borostyánkő, Pinkafő, Arokszállás útszéli flórájában. Az ország határain kívül 1913 nyarán a következő helyeken akadtam rá: Graz és és Lassnitz Stájerországban. Spittal a. D. Karinthiában, Sand (Taufers) Tirolban. A tirol Lienzről egyébként már rég megvan gyűjteményemben (MENDLIK FERENCZ gyűjtése). Mindegyik helyeken a típus is előfordul úgy, hogy ennek a fajtnak külön elterjedésköre nyilvánvalóan nincsen, de a fentiek szerint a hűvösebb éghajlatú helyeken mégis jobban el van terjedve, mint ahogyan azt eddig tudtuk.

mehr-minder verkahlte Form der *Sisymbrium officinale* wurde für Ungarn zuerst von BORBÁS angegeben (Kolozsvár). Den zweiten Standort habe ich vor einigen Jahren bei Rohoncz entdeckt, seither aber die Form im Komitate Vas (Eisenburg) auch an anderen Orten beobachtet: Borostyánkő, Pinkafő, Arokszállás. Ausserhalb Ungarns fand ich dieselbe im Sommer 1913 an folgenden Standorten: Graz und Lassnitz in Steiermark. Spittal a. D. in Kärnten, Sand in Tirol. In Lienz (Tirol) wurde die Form nach einem in meinem Herbar befindlichen Exemplar bereits von FRANZ MENLIK gesammelt. An allen Standorten kommt auch der Typus vor, so daß *Sisymbrium officinale* var. *leio carpum* zwar kein selbständiges Areal besitzt, immerhin aber eine Form darstellt, welche in den Gegenden mit kälterem Klima eine weit grössere Verbreitung zu besitzen scheint, als bisher angenommen wurde. Gáyer

Hazai botanikai dolgozatok ismertetése.

Referate über ungarische botan. Arbeiten.

Hermann Zschacke: Zur Flechtenflora von Siebenbürgen. (Erdély zuzmóflórájához.) — Verh. u. Mitt. des Siebenb. Ver. für Naturw. zu Hermannstadt, LXIII. 1913. H. 4/5: 111—166. — 8°.

Szerző — kinek Erdélyre vonatkozó becses lichenologus cikkei lapunkban is napvilágot láttak (l. M. B. L. X. 1911: 362—380, XI. 1912: 296—302) — 1910. és 1912.-ben gyűjtött Erdélyben 7 héten át. Értékes cikkének anyagát a Retyezát, Páring, Zsilvölgy, Nagyszeben

Der Verf. — der auch in unserer Zeitschrift wertvolle lichenologische Abhandlungen veröffentlicht hat (s. M. B. L. X. 1911: 362—380, XI. 1912: 296—302) — sammelte in den Jahren 1910 u. 1912/27 Wochen hindurch in Siebenbürgen u. zw. auf folgenden Stellen: Retyezát, Páring

ZOBODAT - www.zobodat.at

Zoologisch-Botanische Datenbank/Zoological-Botanical Database

Digitale Literatur/Digital Literature

Zeitschrift/Journal: [Ungarische Botanische Blätter](#)

Jahr/Year: 1913

Band/Volume: [12](#)

Autor(en)/Author(s): diverse

Artikel/Article: [Apró közlemények. - Kleine Mitteilungen. 331-334](#)